

การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

USING SONG ACTIVITIES TO DEVELOP ENGLISH
SPEAKING SKILLS OF PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS
AT BAN HUAY CHOT SCHOOL UNDER NONG BUA
LAM PHU EDUCATIONAL AREA DISTRICT OFFICE
AREA 1

กัมปนาท เหลาเป

โรงเรียนบ้านห้วยโจด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ตำบลโนนขมิ้น อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

Kampanat Laope

Ban Huay Chot School,

Nong Bua Lam Phu Educational Area District Office Area 1,

Non Khamin, Mueang Nong Bua Lam Pho District, Nong Bua Lam Phu.

Corresponding Author E-mail: kampanat.lao@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

หนองบัวลำภู เขต 1 กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 17 คน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง แบบทดสอบการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนรู้ แบบทดสอบความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/81.50 2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ระดับดีมาก 3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ก่อนและหลังเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: กิจกรรมเพลง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านห้วยโจด

Abstract

The objective of this study were; 1. To develop lesson plans concerning developing English speaking skills using song activities of Prathomsuksa 4 students at Ban Huay Chot School under Nong Bua Lam Phu Primary Educational Area Office 1 into the efficient lesson plans according to the 80/80. 2. To study english speaking skills of Prathomsuksa 4 students at Ban Huay Chot School under Nong Bua Lam Phu Primary Educational Area Office 1. 3. To compare english speaking skills befoe and after learning by song activities of Prathomsuksa 4 students at Ban Huai Chot School under Nong Bua Lam Phu Primary Educational Area Office 1. And 4. To study satisfaction of students toward using song activities to develop english speaking skills. The sample of this research was 17 Prathomsuksa 4 students at Ban Huay Chot School under Nong Bua Lam Phu Primary

Educational Area Office 1 into the efficient lesson plans according to the 80/80. 2. To study english speaking skills of Prathomsuksa 4 students at Ban Huay Chot School under Nong Bua Lam Phu Primary Educational Area Office 1. Research instruments were these, lesson plans using song activities for Prathomsuksa 4 students, an evolution form of English speaking skills, an achievement form concerning, and a questionnaire concerning students' satisfaction. Analyzed data were mean, percentage, standard deviation, and t-test.

The research found that; 1. The efficiency of lesson plans concerning developing English speaking skills using song activities of Prathomsuksa 4 students were 82.50/81.50. 2. english speaking skills of Prathomsuksa 4 students at Ban Huay Chot School, overall is in the very good level. 3. Comparison the english speaking skills befoe and after learning by song activities of Prathomsuksa 4 students found different at the statistical significant level 0.05, their post – learning achievement higher than pre – learning achievement. 4. The satisfaction of students toward using song activities to develop english speaking skills is in at the highest level.

Keywords: Song Activities; English Speaking Skills; Ban Huai Chot School;

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางปรับปรุงภาษาอังกฤษโดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ คือ สามารถนำไปใช้ในการเข้าสู่สังคม และเข้าใจวัฒนธรรมของภาษา (Social Cultural Functions) แล้วสื่อความหมายได้ถูกต้องตามหลักภาษา (Cognitive Linguistic Functions) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงประกอบด้วย 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมไทย จึงกำหนดให้ผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาเพื่อช่วยให้ประชากรไทยได้มีความรู้ ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ได้ และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการร่วมมือกันในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-5) แต่ทุกในปัจจุบันเด็กไทยยังจดจำคำศัพท์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเด็กไทยได้น้อยมาก เป็นปัญหาที่ทุกโรงเรียนต้องเจอเหมือนกัน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษและยังก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีก

หลายอย่างตามมา (มติชนรายวัน, หน้า 7 วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2552 ปีที่ 32 ฉบับที่ 11495) ปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาอันเนื่องมาจากครูผู้สอนซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนเช่นกัน เช่น ครูมีคาบสอนมากเกินไป ครูผู้สอนต้อง รับผิดชอบงานอื่นในโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษ และขาด ความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ และจากการศึกษาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษพบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น สื่อการสอน ครูผู้สอน กิจกรรมการ เรียนการสอน และปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน (Brown, 2000; Brown, 2007; Ellis, 1994)

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลของโลก ที่ทุกคนให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะตั้งแต่ ในอดีตจนถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้ โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารไม่ ว่าจะเป็นด้านการเขียนหรือการพูด อีกทั้งยังเข้ามาเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เช่น สิ่งของ เครื่องใช้ ยารักษาโรค รายการวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต (internet) สารเคมีที่ใช้ในการเกษตร เป็นต้น และ ในปัจจุบันนั้นการสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็ว เพื่อการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษที่แทรกตัวอยู่กับการใช้เครื่องมือเหล่านั้น ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสาร ไม่มีความรู้ ทางด้านภาษาดังกล่าว ย่อมทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารติดขัด ลำช้า นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังแทรก อยู่ตามสื่อต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน ฉะนั้นการเรียนภาษา จึง มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ถ้ามีโอกาส ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนา บุคลากรในประเทศให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เข้าใจสามารถสื่อสาร รู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์ แล้วนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ถูกต้อง อันจะเป็นการพัฒนาประเทศต่อไป จะเห็นได้จาก แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ได้ระบุวิสัยทัศน์ของการศึกษาหรือ การศึกษาที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “ต้องพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี โดยเฉพาะวิชา ภาษาอังกฤษ” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539) หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ระบุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า “เพื่อให้มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้” (กรมวิชาการ, 2539) จากความสำคัญ ดังกล่าวรัฐจึงกำหนดให้ภาษาต่างประเทศ เป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคน ต้องเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้มี การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาต่างประเทศทุกช่วงชั้น การเรียนภาษาต่างประเทศต้องอาศัยกระบวนการคิด และการฝึกฝน การใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ใน สถานการณ์จริง ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับกาลเทศะ และสังคมวัฒนธรรมของการใช้ภาษานั้น ๆ นอกจากนั้นยังต้องเน้นความสามารถในการใช้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ และในการศึกษาต่อรวมทั้งการประกอบอาชีพ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2546) ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้าน ห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ก่อนและ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลง
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการ พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู

เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 17 คน

3. ตัวแปรที่วิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4. เครื่องมือการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพลง
2. แบบทดสอบการเรียนรู้ก่อนและหลังการเรียนรู้
3. แบบทดสอบความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลง

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ใช้กิจกรรมเพลงมีทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

ผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
หนองบัวลำภู เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/81.50

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ระดับดีมาก

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรม
เพลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/81.50 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือแผนซึ่งครูเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน โดยวางแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการใช้สื่อการเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ที่กำหนดมาจากหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการสอนบรรลุเป้าประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร ถ้าจัดทำแผนได้มีประสิทธิภาพก็จะทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์เต็มที่ ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2547, หน้า 201 – 208) ได้ให้ทัศนะว่าการเขียนแผนที่ดีนั้น ควรเขียนครอบคลุมเนื้อหาและต้องไม่เขียนพฤติกรรมของครูลงในแผนการสอนพึงระลึกเสมอว่านักเรียนเป็นผู้แสดงครูเป็นเพียงผู้แนะนำแบบเรียนหรือแผนใด ๆ มิใช่คัมภีร์หรือกฎหมายที่ครูต้องปฏิบัติตามไปเสียหมดจะต้องนำไปพิจารณาถึงความเหมาะสมปรับใช้ให้เหมาะสมแก่บุคคลโอกาสและสถานที่จึงนับว่าเป็นครูที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ระดับดีมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นทักษะการใช้ชีวิตและการทำงาน ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 1) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยโจด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนการสอน

โดยใช้สื่อทำให้กระตุ้นความสนใจนักเรียน โดยเฉพาะสื่อเพลงเป็นสื่อที่นักเรียนคุ้นเคยและسهพเป็นประจำ ดังที่ ปราณี ชูชม (2556: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ชุดเกม เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดเกมเพลง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Sport ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพลงเป็นกิจกรรมการเล่นที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษา และยังเป็นอุปกรณ์เครื่องช่วยสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความพอใจและความสนุกสนาน ดังที่สนอง อินละคร (2544, หน้า 108) กล่าวว่า เพลงเป็นกิจกรรมที่ผู้จัดให้กับนักเรียนได้เรียนรู้จากเนื้อหา ทำนอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นชีวิตและวัฒนธรรมในแง่มุมต่าง ๆ อีกทั้งยังแนะนำสั่งสอนในด้านคุณธรรมอันเป็นแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้อีกด้วย นักเรียนจะได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานควบคู่กันไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 โรงเรียนควรส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่พัฒนานี้แต่ยังสามารถพัฒนาต่อไปให้สมบูรณ์มากขึ้นอีกโดยการวิเคราะห์กระบวนการที่นำมาใช้ในการเรียนรู้

1.2 สำหรับครูในการนำสื่อมาใช้ต้องศึกษารายละเอียดของการใช้ ขั้นตอนการใช้ และต้องให้สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ และควรเตรียมการสอนมาล่วงหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้กระบวนการสอนตามที่กล่าวมาทั้งหมด

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนโดยการใช้กิจกรรมเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย .
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2554). “เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ.” ใน *ชุด การฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547). *การเขียนแผนที่ดี*. กรุงเทพฯ: มหาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปราณี ชูชม. (2556). *การใช้ชุดเกม เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2*. อุบลราชธานี: โรงเรียนอนุบาลน้องหญิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2.
- สนอง อินละคร. (2544). *เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียน เป็นศูนย์กลาง*. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซทการพิมพ์.